

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Ssk/60/2021
Identifikačné číslo spisu: 5021200116
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: JUDr. Zdenka Reisenauerová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5021200116.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: X.. J. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX Q., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska 71, 813 11 Bratislava, IČO: 00 166 073, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky č. GR ZVJS-d-12379/14-2021 zo dňa 4. februára 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline
č. k. 27Sa/6/2021 - 41 zo dňa 22. júna 2021, t a k t o

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania nepriznáva nárok na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 27Sa/6/2021 - 41 zo dňa 22. júna 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ a „správny súd“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia (ďalej len „GR ZVJS“) č. GR ZVJS-d-12379/14-2021 zo dňa 4. februára 2021 a vrátenia veci na nové konanie. Žalobca uviedol, že svojou žiadosťou zo dňa 07. 01. 2021 požiadal o priznanie starobného dôchodku od 22. 09. 2003 podľa § 132 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení, na ktorý mu vznikol nárok dňom 14. 10. 1999. Žalobca výslovne uviedol, že označuje ako žalovaného Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“), avšak správnu žalobou žiadal preskúmanie rozhodnutia č. GR ZVJS-d-12379/14-2021 zo dňa 4. februára 2021, keďže ním malo byť porušené jeho právo na starobný dôchodok.

2. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej len „sťažovateľ“). Kasačnú sťažnosť odôvodnil „nesprávnym procesným postupom správneho súdu (bez verejného konania), ktorým mu nebolo umožnené využiť jeho procesné práva (právo konania za jeho účasti, právo na vyjadrenie sa k vykonaným dôkazom), čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý postup a jeho správna žaloba bola nezákonne odmietnutá“. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ poukázal najmä na

absenciu nariadenia verejného konania, porušenia základného práva na spravodlivý súdny proces, aby jeho vec bola prerokovaná verejne a bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom. Uvedené sťažovateľ odôvodnil poukazom na „ustanovenia medzinárodného dohovoru č. 128 (čl. 19) príslušné ustanovenia Európskeho dohovoru na ochranu základných ľudských práv (napr. článok 14), príslušné ustanovenia Ústavy SR týkajúce sa napr. všeobecného zákazu diskriminácie, príslušné ustanovenia zákona č. 162/2015.“ Sťažovateľ kasačnému súdu navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a zároveň žiadal a navrhol zrušiť aj rozhodnutie GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2021 zo dňa 4. februára 2021 a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3. Žalovaný nevyužil svoje právo a na základe zaslanej výzvy správneho súdu, sa nevyjadril ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa.

4. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 SSP a § 444 SSP), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 SSP), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP a § 57 SSP), preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP a postupom podľa § 455 SSP bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je nedôvodná.

5. Podľa § 452 SSP, na konanie na kasačnom súde sa primerane použijú ustanovenia druhej časti tohto zákona, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 57 ods. 1 SSP, ak tento zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému správne súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

7. Podľa § 59 ods. 1 SSP, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2 <.

8. Podľa § 59 ods. 2 SSP, v uznesení podľa odseku 1 správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

9. Podľa § 59 ods. 3 SSP, ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

10. Podľa § 202 ods. 1 SSP, v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 < uviesť

- a) označenie druhu žaloby,
- b) označenie žalovaného,
- c) označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha nápravy,
- d) deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi,
- e) opísanie rozhodujúcich skutočností,
- f) označenie dôkazov, ak sa žalobca dovoláva,
- g) žalobný návrh.

11. Podľa § 438 ods. 1 SSP, kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

12. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

13. Kasačný súd sa stotožňuje s názorom správneho súdu, že neodstránenie vady žaloby sťažovateľom predstavuje taký nedostatok, pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať. K uvedenému kasačný súd konštatuje. Konanie pred správnym súdom možno začať len na základe žaloby. Aj napriek povinnosti správneho súdu posudzovať správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach neformálne, z čoho vyplýva, že v týchto konaniach žalobca ako fyzická osoba naplnila všetky náležitosti správnej žaloby, avšak v uvedenom prípade je nutné poukázať na skutočnosť, že podanie sťažovateľa je natoľko nezrozumiteľné, že z neho nie je zrejmé čoho sa týka, resp. čo ním sťažovateľ sleduje. Kasačný súd najmä poukazuje na to, že sťažovateľ označil ako žalovaného ministerstvo spravodlivosti, ale ako rozhodnutie, ktorého nápravy sa domáha označil rozhodnutie GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2021 zo dňa 04. 02. 2021, z toho dôvodu, je žaloba sťažovateľa nezrozumiteľná, keďže predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktoré v konečnom dôsledku nevydal sám žalovaný. Skutočnosť, že sťažovateľ odmietol svoje podanie opraviť, a to aj napriek viacerým poučeniam zo strany správneho súdu, predstavuje taký nedostatok, pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať. Kasačný súd rovnako ako správny súd poukazuje tiež na to, že sťažovateľ bol opakovane poučený okrem tohto súdneho konania aj v obdobných súdnych konaniach (sp. zn. 24Sa/48/2019, sp. zn. 28Sa/20/2019), ktorých súčasťou bol aj informatívny výsluch v zmysle § 60 SSP. Záverom možno zhrnúť, že zo strany správneho súdu bolo poskytnuté sťažovateľovi vyčerpateľné poučenie o konkrétnych nedostatkoch jeho podania, napriek tomu však nedošlo k ich odstráneniu.

14. Kasačný súd súčasne upriamuje pozornosť na to, že konanie v správnom súdnictve je založené na dispozičnej zásade, v zmysle ktorej konanie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je možné začať len na základe žaloby, a súčasne je na samom žalobcovi, aby určil predmet súdneho prieskumu.

15. Sťažovateľ ďalej namieta, že pri podaní žaloby voči rozhodnutiu GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2021 zo dňa 04. 02. 2021 vychádzal z poučenia v ňom uvedenom, a to, že rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 6 ods. 1 a 2 písm. c) SSP, ako aj § 84 ods. 6 zákona č. 328/2002 Z. z., v predmetnom rozhodnutí GR ZVJS bol sťažovateľ riadne poučený o možnosti podať voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, čo aj urobil. Prvostupňové rozhodnutie je preskúmateľné správnym súdom, ale len v spojení s druhostupňovým konečným rozhodnutím, o skutočnosti ktorej bol sťažovateľ, ktorý má aj právnické vzdelanie, správnym súdom poučený, a zároveň bol poučený aj o možnosti právneho zastúpenia.

16. K námietke sťažovateľa, že správny súd nemohol v predmetnej veci rozhodnúť uznesením, vzhľadom na to, že ide o rozhodnutie vo veci samej, kasačný súd uvádza, že ide o procesné rozhodnutie, v rámci ktorého sa konanie končí bez meritórneho preskúmania veci. Z toho dôvodu správny súd nepochybil, keď vo veci nenariadil pojednávanie, keďže vydal rozhodnutie výlučne procesného charakteru.

17. Kasačný súd nesúhlasí s názorom sťažovateľa, že žaloba, ktorou sa domáha svojho práva nemôže byť odmietnutá, čo má vyplývať aj z judikatúry ÚS SR, keď podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR „Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.“ V danom prípade nebola jeho žaloba vylúčená z preskúmania súdom, pretože bolo na sťažovateľovi, aby sa tohto prieskumu riadne domáhal, pričom práve sťažovateľ neodstránil vady žaloby, pre ktoré nemohol správny súd o žalobe ďalej konať, a to aj napriek vyčerpávajúcemu poučeniu o správnej oprave jeho žaloby a o nemožnosti konať so sťažovateľom o podanej žalobe bez odstránenia jej väd. Správny súd s poukazom na odmietanie opravy podanej žaloby sťažovateľom, nemal inú možnosť ako žalobu podanú sťažovateľom odmietnuť. Vychádzajúc z uvedeného kasačný súd konštatuje, že postup správneho súdu podľa § 59 ods. 3 SSP v celom rozsahu rešpektoval právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, keď žalobu sťažovateľa posudzoval

neformálne, opravil predmet prieskumu, s čím však sťažovateľ nesúhlasil. Správny súd v zmysle sťažovateľových tvrdení ustálil za predmet prieskumu rozhodnutie GR ZVJS (obdobne 7Sžsk/48/2020).

18. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu správneho súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uznesenia. Skutočnosť, že sťažovateľ podal žalobu voči prvostupňovému rozhodnutiu a za žalovaného označil druhostupňový správny orgán predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, spočívajúci v nezrozumiteľnosti podanej žaloby, keď o nevyhnutnosti zhody žalovaného subjektu a rozhodnutia vydaného žalovaným subjektom správny súd sťažovateľa poučil. Za stavu, že sťažovateľ aj napriek poučeniu v predmetnom uznesení trval na tom, že žalovaným je ministerstvo spravodlivosti a predmetom prieskumu je rozhodnutie GR ZVJS, správny súd rozhodol v danej veci v súlade so zákonom, keď žalobu odmietol.

19. Kasačný súd záverom upriamuje pozornosť žalobcu na to, že „obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania“. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 zo dňa 8. marca 2017). Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd námietky sťažovateľa proti uzneseniu správneho súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

20. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nárok na ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení § 167 ods. 1 SSP) a žalovanému nárok nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

